COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.12.2020
COM(2020) 814 final

2020/0357 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie exprimată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaizeci și patra sesiuni a Comisiei privind stupefiantele, cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

PREZENTA PROPUNERE SE REFERĂ LA DECIZIA DE STABILIRE A POZIȚIEI CARE URMEAZĂ SĂ FIE EXPRIMATĂ, ÎN NUMELE UNIUNII, ÎN CADRUL CELEI DE A 64-A SESIUNI A COMISIEI PRIVIND STUPEFIANTELE, CU PRIVIRE LA MODIFICAREA TABELELOR DE SUBSTANȚE ANEXATE LA CONVENȚIA UNICĂ A ONU ASUPRA STUPEFIANTELOR DIN 1961, ASTFEL CUM A FOST MODIFICATĂ PRIN PROTOCOLUL DIN 1972, ȘI LA CONVENȚIA ONU ASUPRA SUBSTANȚELOR PSIHOTROPE DIN 1971. CEA DE A 64-A SESIUNE A COMISIEI PRIVIND STUPEFIANTELE ESTE PROGRAMATĂ SĂ AIBĂ LOC ÎN PERIOADA 12-16 APRILIE 2021.2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția unică a ONU asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și Convenția ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971

Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite (ONU) asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972 (denumită în continuare „Convenția asupra stupefiantelor”)[1] vizează combaterea abuzului de substanțe stupefiante printr-o acțiune coordonată la nivel internațional. Ea cuprinde două forme de intervenție și control care funcționează împreună. În primul rând, aceasta urmărește să limiteze deținerea, utilizarea, comerțul, distribuția, importul, exportul, fabricarea și producția de stupefiante exclusiv la scopurile medicale și științifice. În al doilea rând, aceasta combate traficul de stupefiante prin intermediul cooperării internaționale care vizează înfrânarea și descurajarea traficanților de stupefiante.

Convenția ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971 (denumită în continuare „Convenția asupra substanțelor psihotrope”)[2] stabilește un sistem de control internațional pentru substanțele psihotrope. Aceasta a răspuns diversificării și extinderii spectrului de stupefiante și a introdus controale cu privire la un anumit număr de droguri de sinteză, în funcție de potențialul lor de abuz, pe de o parte, și de valoarea lor terapeutică, pe de altă parte.

Toate statele membre ale UE sunt părți la convenții, nu și Uniunea.

2.2. Comisia privind stupefiantele

Comisia privind stupefiantele este o comisie a Consiliului Economic și Social al ONU, iar atribuțiile și competențele acesteia sunt stabilite, printre altele, în cele două convenții. Comisia este constituită din 53 de state membre ale ONU alese de Consiliul Economic și Social al ONU. În martie 2021, 12 state membre ale UE[3] vor fi membre cu drept de vot ale Comisiei privind stupefiantele. Uniunea are statut de observator în cadrul Comisiei privind stupefiantele.

---

1 Culegerea de tratate a ONU, vol. 978, nr. 14152.

2 Culegerea de tratate a ONU, vol. 1019, nr. 14956.

3 Austria, Belgia, Croația, Republica Cehă, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Țările de Jos, Polonia, Spania și Suedia.

2.3. Actul avut în vedere spre adoptare de către Comisia privind stupefiantele

Comisia privind stupefiantele modifică cu regularitate listele cu substanțe care sunt anexate la convenții pe baza recomandărilor Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), care este consiliată de Comitetul său de experți privind dependența de droguri.

OMS a recomandat secretarului general al ONU să adauge în tabelele anexate la convenții opt din cele unsprezece substanțe care au fost supuse unei analize critice din partea Comitetului de experți privind dependența de droguri al OMS.

În cadrul celei de a 64-a sesiuni, care va avea loc la Viena în perioada 12-16 aprilie 2021, Comisia privind stupefiantele este invitată să adopte decizii privind modificarea tabelelor de substanțe anexate la convenții.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Modificările aduse tabelelor anexate la convenții au efecte directe asupra ariei de aplicare a dreptului Uniunii în domeniul controlului drogurilor pentru toate statele membre. La articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri[4] (denumită în continuare „decizia-cadru”) se prevede că, în sensul deciziei-cadru, prin „drog” se înțelege o substanță care face obiectul fie al Convenției asupra stupefiantelor, fie al Convenției asupra substanțelor psihotrope și oricare dintre substanțele enumerate în anexa la decizia-cadru. Decizia-cadru se aplică, prin urmare, substanțelor incluse în tabelele anexate la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope. Așadar, orice modificare a tabelelor anexate la aceste convenții afectează în mod direct normele comune ale UE și modifică domeniul de aplicare al acestora, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Acest lucru este valabil indiferent dacă substanța în cauză este supusă controlului în Uniune[5].

Una dintre cele 11 substanțe care au fost analizate de Comitetul de experți privind dependența de droguri este supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Isotonitazenul a fost inclus în definiția termenului „drog” din Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului printr-o directivă delegată a Comisiei.[6] Una dintre substanțe, MDMB-4en-PINACA, face obiectul unei monitorizări intensive de către Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie și al unui raport de evaluare a riscurilor. Celelalte 9 substanțe sunt monitorizate de către Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie.

Propunerea Comisiei de poziție a Uniunii sugerează sprijinirea recomandărilor OMS deoarece acestea corespund stadiului actual al cunoștințelor științifice. În ceea ce privește noile substanțe psihoactive, adăugarea acestor substanțe în tabelele anexate la cele două convenții

---

4 JO L 335, 11.11.2004, p. 8, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/2103 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2017 de modificare a Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului pentru a include noi substanțe psihoactive în definiția termenului „drog” și de abrogare a Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului, JO L 305, 21.11.2017, p. 12.

5 A se vedea anexa la decizia-cadru.

6 Directiva delegată (UE) 2020/1687 a Comisiei din 2 septembrie 2020 de modificare a anexei la Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului în ceea ce privește includerea noii substanțe psihoactive *N*,*N*-dietil-2-[[4-(1-metiletox)fenil]metil]-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etanamină (isotonitazen) în definiția termenului „drog” (JO L 379, 13.11.2020, p. 55).

este susținută și de informațiile disponibile în baza de date europeană privind noile droguri a Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie.

Este necesar ca, în vederea reuniunii Comisiei privind stupefiantele în care urmează să se decidă asupra modificării tabelelor de substanțe, Consiliul să stabilească poziția Uniunii. Din cauza limitărilor intrinseci legate de statutul de observator al Uniunii, această poziție ar trebui să o exprime statele membre care vor fi membre ale Comisiei privind stupefiantele în martie 2021, acționând împreună în interesul Uniunii în cadrul acestei comisii. Uniunea nu este parte la aceste convenții, însă are competență exclusivă în acest domeniu.

În acest scop, Comisia propune o poziție a Uniunii pe care să o exprime statele membre care vor face parte din Comisia privind stupefiantele în martie 2021, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a 64-a sesiuni a Comisiei privind stupefiantele cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope. Este a cincea oară când Comisia prezintă o astfel de propunere de poziție a Uniunii[7]. Consiliul a adoptat pozițiile Uniunii[8], UE având astfel posibilitatea să se exprime cu o singură voce în cadrul reuniunilor Comisiei privind stupefiantele anterioare cu privire la modificarea tabelelor de substanțe la nivel internațional, întrucât statele membre participante la Comisia privind stupefiantele au votat în favoarea modificării tabelelor în conformitate cu poziția adoptată a Uniunii.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „*a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.*”

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE se aplică indiferent dacă Uniunea este sau nu membră a organismului în cauză sau parte la acordul respectiv[9]. Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”[10].

Comisia privind stupefiantele este „un organism creat printr-un acord” în sensul acestui articol, dat fiind că este un organism înființat de Consiliul Economic și Social al ONU– un organ al Organizației Națiunilor Unite – căruia i s-au atribuit sarcini specifice în temeiul Convenției asupra stupefiantelor și al Convenției asupra substanțelor psihotrope.

Deciziile de modificare adoptate de Comisia privind stupefiantele sunt „acte cu efecte juridice” în sensul articolului 218 alineatul (9) din TFUE. Conform Convenției asupra stupefiantelor și Convenției asupra substanțelor psihotrope, deciziile Comisiei privind

[7] COM(2017) 72 final; COM(2018) 31 final; COM(2018) 862 final; COM(2019) 631 final.

[8] Adoptate de Consiliu la 7 martie 2017, la 27 februarie 2018, la 5 martie 2019 și, respectiv, la 11 februarie 2020.

[9] Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014 în cauza Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctul 64.

[10] Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

stupefiantele devin obligatorii în mod automat, cu excepția cazului în care o parte a solicitat Consiliului Economic și Social al ONU, în termenul-limită aplicabil, revizuirea deciziei[11]. Deciziile Consiliului Economic și Social al ONU în materie sunt definitive. De asemenea, deciziile Comisiei privind stupefiantele referitoare la modificarea tabelelor au efecte juridice în ordinea juridică a UE în temeiul dreptului UE, dat fiind faptul că pot influența în mod decisiv conținutul legislației UE, respectiv al Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului. Modificările aduse tabelelor anexate la convenții au efecte directe asupra domeniului de aplicare a acestui instrument juridic al UE.

Actul avut în vedere nu completează cadrul instituțional al acordului și nu aduce modificări acestui cadru.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii.

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la traficul ilicit de droguri.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 83 alineatul (1) din TFUE, care identifică traficul ilicit de droguri ca fiind un domeniu al criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră și împuternicește Parlamentul European și Consiliul să stabilească norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul traficului ilicit de droguri.

4.3. Geometrie variabilă

Danemarca are obligații în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului, aplicabilă până la 21 noiembrie 2018, al cărei articol 1 prevede că prin „droguri” se înțelege oricare dintre substanțele care fac obiectul fie al Convenției asupra stupefiantelor, fie al Convenției asupra substanțelor psihotrope.

Având în vedere că deciziile Comisiei privind stupefiantele privind modificarea tabelelor de substanțe afectează normele comune din domeniul traficului ilicit de droguri care au caracter obligatoriu pentru Danemarca, atunci când se adoptă astfel de decizii de modificare a tabelelor, Danemarca participă la adoptarea unei decizii a Consiliului privind stabilirea poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii.

4.4. Concluzie

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 83 alineatul (1) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu există implicații bugetare.

[11] Articolul 3 alineatul (7) din Convenția asupra stupefiantelor; articolul 2 alineatul (7) din Convenția asupra substanțelor psihotrope.

2020/0357 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie exprimată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaizeci și patra sesiuni a Comisiei privind stupefiantele, cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (1) coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite (ONU) asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972 (denumită în continuare „Convenția asupra stupefiantelor”)[1], a intrat în vigoare la 8 august 1975.

(2) În temeiul articolului 3 din Convenția asupra stupefiantelor, Comisia privind stupefiantele poate decide să adauge substanțe în tabelele anexate la convenția menționată. Aceasta poate introduce modificări ale tabelelor numai în conformitate cu recomandările Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), dar poate, de asemenea, să decidă să nu opereze modificările recomandate de OMS.

(3) Convenția ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971 (denumită în continuare „Convenția asupra substanțelor psihotrope”)[2] a intrat în vigoare la 16 august 1976.

(4) În temeiul articolului 2 din Convenția asupra substanțelor psihotrope, Comisia privind stupefiantele poate decide să adauge sau să elimine substanțe din tabelele anexate la convenția menționată, pe baza recomandărilor OMS. Aceasta dispune de o vastă putere de apreciere în ceea ce privește luarea în considerare a condițiilor economice, sociale, juridice, administrative și a altor factori, dar nu poate acționa în mod arbitrar.

(5) Modificările aduse tabelelor anexate la cele două convenții au efecte directe asupra ariei de aplicare a dreptului Uniunii în domeniul controlului drogurilor. Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului[3] se aplică substanțelor incluse în tabelele anexate la aceste convenții. Așadar, orice modificare a tabelelor anexate la convenții afectează în mod direct normele comune ale Uniunii și modifică domeniul de aplicare al acestora, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

---

1 Culegerea de tratate a ONU, vol. 978, nr. 14152.

2 Culegerea de tratate a ONU, vol. 1019, nr. 14956.

3 Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO L 335, 11.11.2004, p. 8).

(6) Cu ocazia celei de a șaizeci și patra sale sesiuni, programată cu titlu provizoriu să aibă loc la Viena în perioada 12-16 aprilie 2021, Comisia privind stupefiantele urmează să adopte decizii privind adăugarea a 8 noi substanțe în tabelele anexate la convențiile ONU. Uniunea nu este parte la convențiile ONU în cauză.

(7) Toate statele membre ale UE sunt părți la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope. Aceasta are statut de observator, fără drept de vot, în cadrul Comisiei privind stupefiantele. Doisprezece state membre ale UE vor fi membri cu drept de vot ai acestei comisii în martie 2021[4]. Prin urmare, este necesar ca Consiliul să autorizeze statele membre să exprime poziția Uniunii cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope, deoarece deciziile privind includerea unor noi substanțe în tabelele anexate la convenții intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii.

(8) OMS a recomandat să se adauge o nouă substanță în tabelul I anexat la Convenția asupra stupefiantelor patru noi substanțe în tabelul II și trei noi substanțe în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(9) Toate substanțele analizate de Comitetul de experți privind dependența de droguri al OMS („Comitetul de experți”) și recomandate de OMS pentru includerea în tabelele de substanțe sunt monitorizate de către Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie ca substanțe psihoactive noi în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului[5].

(10) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, isotonitazenul (denumire chimică: *N*,*N*-dietil-2-[[4-(1-metiletox)fenil]metil]-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etanamină) este un opioid de sinteză care se aseamănă cu etonitazena și clonitazena, ambele aflate sub control internațional în temeiul Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961 a Organizației Națiunilor Unite (ONU). Isotonitazenul nu are utilizări terapeutice și nici nu a primit autorizația de introducere pe piață pentru medicamente. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de isotonitazen și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. În consecință, OMS recomandă ca substanța isotonitazen să fie introdusă în tabelul I anexat la Convenția asupra stupefiantelor.

(11) Isotonitazenul a fost inclus în definiția termenului „drog” în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului printr-o directivă delegată a Comisiei[6].

(12) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării substanței isotonitazen în tabelul I anexat la Convenția asupra stupefiantelor.

(13) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, substanța MDMB-4en-PINACA (denumire chimică: de metil 3,3-dimetil-2-(1-(pent-4-en-1-il)-1*H*-indazole-3-carboxamido) butanoat) este un cannabinoid de sinteză. MDMB-4en-PINACA nu are utilizări terapeutice și nici nu a primit autorizația de introducere pe piață pentru

---

4 Austria, Belgia, Croația, Republica Cehă, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Țările de Jos, Polonia, Spania și Suedia.

5 Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (JO L 376, 27.12.2006, p. 1).

6 Directiva delegată (UE) 2020/1687 a Comisiei din 2 septembrie 2020 de modificare a anexei la Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului în ceea ce privește includerea noii substanțe psihoactive *N*,*N*-dietil-2-[[4-(1-metiletox)fenil]metil]-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etanamină (isotonitazen) în definiția termenului «drog C(2020) 5897 final (JO L 379, 13.11.2020, p. 55).

medicamente. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de MDMB-4en-PINACA și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța MDMB-4en-PINACA să fie introdusă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(14) MDMB-4en-PINACA a fost detectată în 20 state membre și este controlată în 14 state membre. Substanța a fost asociată cu cel puțin nouă decese și cu 11 cazuri de intoxicație neletală. MDMB-4en-PINACA face în prezent obiectul unei anchete detaliate, în urma căreia Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie va întocmi un raport de evaluare a riscurilor.

(15) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării substanței MDMB-4en-PINACA în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(16) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, substanța CUMYL-PeGACLONE (denumire chimică: 2-(1-metil-1-fenil-etil)-5-pentil-pirido[4,3-b]indol-1-onă) este un cannabinoid de sinteză. Substanța CUMYL-PeGACLONE nu pare să fie autorizată pentru utilizări terapeutice și nici nu a primit vreo autorizație de introducere pe piață ca medicament. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de CUMYL-PeGACLONE și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța CUMYL-PeGACLONE să fie introdusă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(17) CUMYL-PeGACLONE a fost detectată în unsprezece state membre și este controlată în cel puțin cinci state membre. A fost asociată cu cel puțin trei decese și a fost detectată în șase probe biologice asociate cu efecte adverse grave.

(18) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării substanței CUMYL-PeGACLONE în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(19) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, substanța flubromazolam (denumire chimică: 8-bromo-6-(2-fluorofenil)-1-metil-4*H*-[1,2,4]triazolo[4,3-a][1,4] benzodiazepină) este o substanță de tip benzodiazepină. Substanța flubromazolam a fost cercetată pentru proprietățile sale anxiolitice și pentru efectele sale secundare sedative, hipnotice și ataxice reduse, dar nu pare să fie autorizată pentru utilizări terapeutice și nici nu a primit o autorizație de introducere pe piață ca medicament. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de flubromazolam și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța flubromazolam să fie introdusă în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(20) Substanța flubromazolam a fost detectată în 15 state membre și este controlată în cel puțin șapte state membre. Substanța a fost asociată cu cel puțin două decese și șapte cazuri de intoxicație neletală și a fost detectată în 44 probe biologice asociate cu decesul.

(21) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării substanței flubromazolam în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(22) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, substanța clonazolam (denumită și clonitrazolam; denumire chimică: 6-(2-clorfenil)-1-metil-8-nitro-4*H*-[1,2,4]triazolo[4,3-a][1,4]benzodiazepină) este o substanță de tip benzodiazepină. Substanța clonazolam nu pare să fie autorizată pentru utilizări terapeutice și nici nu a primit vreo autorizație de introducere pe piață ca medicament. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de clonazolam și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța clonazolam să fie introdusă în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(23) Substanța clonazolam a fost detectată în 15 state membre și este controlată în cel puțin patru state membre. Substanța a fost asociată cu cel puțin două decese și cinci cazuri de intoxicație neletală.

(24) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării substanței clonazolam în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(25) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, substanța diclazepam (denumită și Ro 5-3448; denumire chimică: 7-clor-5- (2-clorofenil) -1-metil-1,3-dihidro-2 H - 1,4-benzodiazepină-2-onă) este o substanță de tip benzodiazepină. Substanța diclazepam nu pare să fie autorizată pentru utilizări terapeutice și nici nu a primit vreo autorizație de introducere pe piață ca medicament. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de diclazepam și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța diclazepam să fie introdusă în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(26) Diclazepamul a fost detectat în 16 state membre și este controlat în cel puțin opt state membre. Substanța a fost asociată cu cel puțin două decese și a fost detectată în 8 probe biologice asociate cu decesul.

(27) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării substanței diclazepam în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(28) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, substanța 3-MeO-PCP (denumire chimică: 1-[1-(3-metoxifenil)ciclohexil]piperidină) este o substanță de tip disociativ. Substanța 3-MeO-PCP nu pare să fie autorizată pentru utilizări terapeutice și nici nu a primit vreo autorizație de introducere pe piață ca medicament. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de 3-MeO-PCP și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța 3-MeO-PCP să fie introdusă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(29) Substanța 3-MeO-PCP a fost detectată în 18 state membre și este controlată în cel puțin opt state membre. Substanța a fost asociată cu cel puțin șapte decese și cinci cazuri de intoxicație neletală și a fost detectată în 18 probe biologice asociate cu efecte adverse grave.

(30) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării substanței 3-MeO-PCP în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(31) Conform evaluării efectuate de Comitetul de experți, substanța difenidină (denumire chimică: 1-(1,2-difeniletil)piperidină) este o substanță de tip disociativ. Substanța

difenidină nu pare să fie autorizată pentru utilizări terapeutice și nici nu a primit vreo autorizație de introducere pe piață ca medicament. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de difenidină și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca difenidina să fie introdusă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(32) Difenidina a fost detectată în 17 state membre și este controlată în cel puțin opt state membre. A fost asociată cu cel puțin două cazuri de intoxicație neletală și a fost detectată în cinci probe biologice asociate cu efecte adverse grave.

(33) Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte poziția în sensul adăugării difenidinei în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.

(34) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comisiei privind stupefiantele, întrucât deciziile privind diferitele decizii legate de adăugarea celor opt substanțe în tabelele anexate la convenții vor putea influența în mod decisiv conținutul legislației Uniunii, și anume Decizia-cadru 2004/757/JAI.

(35) Poziția Uniunii urmează să fie exprimată de statele membre care sunt membre ale Comisiei privind stupefiantele, acționând împreună.

(36) Danemarca are obligații în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI, aplicabilă până la 21 noiembrie 2018 și, prin urmare, participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

(37) Irlanda are obligații în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI și, prin urmare, participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul celei de a șaizeci și patra sesiuni a Comisiei privind stupefiantele din perioada 12-16 aprilie 2021, când organismul în cauză este invitat să adopte decizii privind adăugarea unor substanțe în tabelele anexate la Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971, este prevăzută în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Poziția menționată la articolul 1 este exprimată de statele membre care sunt membre ale Comisiei privind stupefiantele, acționând împreună.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele